

[Qvist Hansen.]

der er ikke noget, der hedder Lovbrud i den Forbindelse. Resultatet er blevet, at de Mennesker, der har Raad til at betale en Vognmand for at køre ud i Mosen og bringe Tørvene hjem, til dem, faar deres Brændselslagre fyldt op, saa de roligt kan se Vinteren i Møde, hvorimod Folk, der ingen Penge har disponible og ikke har Raad til at betale Overpriser, ingen Tørv faar.

I Lighed med mange andre Organisationer har ogsaa Vognmændenes Organisation foretaget Udrensning og fjernet de Medlemmer, der har optraadt som Værnemagere og paa anden Maade særlig interesseret sig for, at Tyskerne kunde faa kørt det, som de mente var nødvendigt.

Der er endvidere opstaaet et stort Antal nye Vognmænd, som i Kraft af Værnemagerpenge uden Hensyn til Prisen har opkøbt Vogne til tysk Kørsel, men deres Geschæft er nu forbi, og disse Biler, og hvad de ellers har haft af Køretøjer, maa nu eksproprieres og sættes ind i denne samfunds nødvendige Kørsel. Disse Vogne, hvis Nummerplader i mange Tilfælde var afleveret til Politiet, blev ved Hjælp af Tyskerne sat i Drift, idet man anvendte de saakaldte Vognfordelere og hvilke pæne Navne man nu pyntede saadanne Straamænd med.

Disse Værnemagere averterede i store Annoncer, at Lastbiler af alle Størrelser med og uden Nummerplader kunde faa Kørsel til høje Priser, og det nødvendige Olie og Brændselsstof kunde faas.

De Vogne, der har været anvendt paa denne Maade, maa findes frem og sættes i Gang til den samfunds nødvendige Kørsel, der her er Tale om.

Der er ligeledes mange, som til en eller anden smart Person har udlejet et eller flere Spand Heste eller hele Køretøjer, eller, hvad der fandt Sted i endnu flere Tilfælde, selv udførte Kørselen med Ral, Sten, Grus og Cement til de tyske Befæstningsværker.

Naar man dengang kunde undvære sine Heste og Vogne til Kørsel for Tyskerne, maa de samme Køretøjer jo kunne stilles til Raadighed for den samfunds nødvendige Kørsel, der er Tale om i dette Lovforslag. Mange Husstande i Byerne har desværre kun Plads til et begrænset Antal Tørv, saa disse mindre Transporter kan udmærket udføres med Køretøjer af den Art, jeg her har omtalt.

Der er sikkert en hel Del Værnemagere, som har gemt deres let tjente Penge ved at købe Vogne, og kunde denne Lov medvirke

til, at disse kom frem i Dagens Lys, kan man kun hilse det med Tilfredshed.

Angaaende selve Lovforslaget skal jeg sige, at i § 1 staar der, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af en Formand, der helst skulde være vedkommende Politimester eller en af ham udpeget Repræsentant, samt 2 Medlemmer, hvoraf det ene udpeges af vedkommende Amtsbrændselsudvalg, medens det andet Medlem vælges af de stedlige Vognmandsforeninger og de lokale Erhvervssammenslutninger inden for Industri, Handel og Haandværk i Fællesskab. Jeg tror, at det vilde være klogt, om man udvidede dette Udvalg til at bestaa af en Formand og 3 Medlemmer, saaledes at i hvert Fald for Købstadkommuners Vedkommende det lokale Brændselsudvalg kunde faa Lejlighed til at udpege en Repræsentant til at tiltræde Udvalget. Det er i Særdeleshed i Købstæderne og navnlig i de større Købstæder et Spørgsmaal af umaadelig Interesse, om disse livsvigtige Transporter kan gennemføres, og det vil derfor være klogt og betimeligt, at man, foruden Medlemmet udpeget af Amtsbrændselsudvalget, fik Lejlighed til at vælge et Medlem af det lokale Brændselsudvalg til at tiltræde det nævnte Udvalg.

I § 3 staar der, at Udvalget til Gennemførelse af dets Opgaver af offentlige Myndigheder og private kan kræve afgivet alle fornødne Oplysninger vedrørende de inden for Politikredsen værende Transportmidler. Jeg kunde tænke mig, at det blev lavet om, saaledes at det lokale Udvalg ogsaa frivilligt kunde komme og gøre opmærksom paa, at der var de og de Transportmidler til Stede, saaledes at de kunde blive udnyttet mere effektivt.

I § 5 henviser Ministeren til Forskrifterne i § 5 i Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger m. v., jfr. Lovanordning Nr. 91 af 9. Marts 1945. I den Lov og de Lovanordninger, her er nævnt, staar, at der udnævnes Kommissioner, som vurderer disse eksproprierede Ting. Jeg vilde dog anse det for klogt, om man rent lokalt fik nedsat et Udvalg, som kunde arbejde betydelig hurtigere, saaledes at de Køretøjer, der eventuelt var Tale om at ekspropriere, kunde vurderes ret hurtigt af et Udvalg, som var nærmere ved Haanden end det, der er nævnt i den paagældende Lov, saaledes at man hurtigere kunde faa Spørgsmaalet ud af Verden.

Der staar i § 5, sidste Stykke, angaaende Erstatningen, der udbetales til Bjere af